

סח:

עין משפט
נר מצוה

שם א מ"י פ"ב חל'
 עירובין הלכה ה
 סמג עסק א טו"ע א"ח
 ס' שפא סעף ז
 ג ב מ"י שם הלכה טו
 וסמג שם טו"ע א"ח
 ס' שפא סעף א

רבינו חננאל

נתנו מן אהרונה ונביטלו
 להו רשותי, ונשקלו
 חמישה, ונעדרו אתנו
 ונבטלו רשותיהו למר,
 ונבטלו למר לאישמישי
 כחצו ברב רבוב מבטלי
 מתי להנן תוב הדין
 ונבטלו להנן אל בהא
 שמואל סביא רב דאמר
 אין חצורו ומבטלי, וזע
 להו ולא דאמר זעטמא
 שמואל כמקייא חצור
 כיון רבטי רשותה
 אסימליק לה מתי חצור
 ונפשו להי כן חצור חצרת
 ומבטלי להי דאין
 מבטלי חצור לחצור.
 אמר מהא שמואל אלא
 משום לא חצורו מילי
 חצור חובאק אשילאול
 כלומר כמ שוקי אלא
 חצורו לאלוי חצורו
 אחרי שעה ומבטלי אילי
 אילוי, ונזה רב אמר
 מבטלי חצורו ומבטלי,
 ושמואל אמר אין מבטלי
 חצורו ומבטלי, נטמ רב
 דאמר רב אליעזר, דהנן
 חצור כן שטעמי מן אליעזר
 אנשי חצור ששכח אחר
 מן אלו עירכ [בחור]
 ונפיק להנכנס ולהוציא לו
 ואקשינן
 והנכנס ומה ואלו, וכן
 ופרקינן דא חצור ר'

רשות חצור רשות ביתו
 שיש, ושמואל דאמר
 כרבנן דאמר אנשי
 חצור ששכח אחר מן אלו
 עירכ כמ חצור כן
 ואקומנא
 רשותו, וקצתי בית אסור
 רשות חצור רשות ביתו
 (ואלו ביתו כן, ורב
 מוקים לעסמיה אלו
 כרבנן, ושמואל אמר
 דאמר רבא רב אליעזר
 רשותו, ואחר רב ששה
 לאקומי רב כן אסור.
 דאמר מן שבת רשותו
 והוציא כן בשבוע בן
 במדיו רב דא אסור, רב
 כן ברבשנא אסור רב דא
 החצר, שיש, ודא
 נסימלקה רשותו, ודא
 יבטלו חצור לגביה חצור
 חצורו אילוי והיתר ככל
 ושמואל אמר רב רב
 דאמר שבעני אור אסור,
 ונדרה, ואקסא רב אשי
 דאמר בשמואל פסוק
 רב אליעזר ורבנן מליץ.

אנא דאטירי אפילו ברבנן. הוה מצי למי
ליהוי מילי דרבנן כי חוכא ואטלולא:

קנסו שונג אמו מויד. לא שיך לקנסו ש
דהכא לא קנסי לדידיה מידי דנלא
כלומר גזרו שונג אטו מויד:

ר' אשי אמר רב ושמואל בפי' ונתת
דרכי א'יעור ב'ו' לית ליה לרב
אשאי הא דאמר רבא לעילי' אליבא
דשמואל פעמים מבטלין ופעמים אין
מבטלין דהא מסיק לעילי' כי קאמר
לרבנן והכא לרב אשי הוה שמואל
כרבי אליעזר:

אמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי
בז' פירשתי נמשנתנו:

והתניא. בניחומא ומייתי סיועא
דפליגי רבנן בצדוקי

אכל מלך מקום בברייתא זו צ"ל חסדי
מיצרכא שנה אלא מעשה אסור
לחיותי ונחלק ללך משום דמתי
סתמחא קתי אכל בברייתא מקיים
הנה דברי ר"מ שהיה שונה דברי
ר' עובדי: והוציאן מה שאתם
הוציאן והעבירו מה בר. פירוש או
הכניסו דכח מניינו היו חזק
שעושה דבר שהיה נאסר בל יטול
אין דקתי מסמך מן אלה רשות
הואיל בין בשוגג בין במזיד אוסר
אלו דוק הואיל אלא אפילו הכניס:
המיתר דבי ספק איתיה בר.
הואיל חזק

דמסיק אדעמיה שפיר תלמן בין
דמסיק אינעו והדר מפיק אינעו למסיק
אינעו דירשע ומימיה דאסן כן מאי קא
שדאי ליה הא אינא לאקומי ממני
דמי שנתן רשותו כ' בנות דמסיק
לדעו דירשע דמסני אינא כלן
דמסיק דמסיק ויין לומר דמי שנתן רשותו
הוואו משמע ליה בכל ענין שהוואו
דמסיק דמסיק ליה אינעו דירשע דהא
כ' משני כ' יוסף אינא אינא אוסר
ע"כ לאו בכל ענין קמני דהא בעי
למצינו כ' מפיק אינעו דירשע אוסר
מפרש ר"י דמי שנתן רשותו משמע
למצינו שנגמרה לגמרי תתננו דהיינו כ'
החזיקו דמסיק אינעו דירשע דמלא
קמני מי שביטל דמשמע אמריה
עלנאם דרשותו לעיל שהי ביטל
(א) לכס רשותו ואיני דמוקי ליה ככלא
החזיקו קא כבר דשיין למצינו מי
שנתן קא על גב דאירי בלא החזיקו
ומימי קיעתא דמכרישא דקמני מי
שנתן וקמני קיעתא ד"א ככלא החזיקו
באלא ליה לאו אטריכא ליה לאני
לאמריה רשע תלמן בין החזיקו ללא
החזיקו דמכרישא דלעיל שמע' ליה
דקמני מהרו והוואו כ' עד שלא וינא
הוא כ' ומאי אולמיה דהא מהאי:
והא

מה שאתם מוציאים והכניסו מה ש
ויוסר עליכם "שהרי ביטל רשותו ל
אחרת מהרו ועשו צורכיכם במבוי
מה שאתם מכניסין עד שלא יוציא

הדר פרק ששי עירובין

ללא הכי הוה אסיר אלא
שובג אטו מויד דעלמא

יתיב מר בדוכתיה וניכטיל להו לדידהו
 ניהדרו אינהו וניכטלו ליה למר דהא אמר
 רב^א מבטלין וחורין ומבטלין אנא בהא
 ושמואל סבירא לי דאמר רב^ב אין מבטלין
 חורין ומבטלין ולא חד טעמא הוא מ"ט
 חין מבטלין וחורין ומבטלין לאו משום
 דכיון דבטליה לרשותיה אסתלק ליה מהבא
 לגמרי והוה ליה כבן חצר אחרת ואין ביטול
 שות מחצר לחצר מר נמי לא ניכטיל התם
 דיינו טעמא כי היכי דלא ליהוי מלתא
 דרבנן כחוכא וואסלולא גופא רב אמר
 מבטלין וחורין ומבטלין ושמואל אמר אין
 מבטלין וחורין ומבטלין לימא רב ושמואל
 בפתולתא דרבנן ור' אליעזר קא מיפלגי דרב
 דאמר כרבנן ושמואל דאמר כר"א אמר רב^א
 רב אנא דאמרי אפי' לרבי אליעזר עד כאן לא
 דאמר רבי אליעזר התם המבטל רשות חצירו
 רשות ביתו ביטל משום דרבבית בלא חצר
 לא דיירי אינשי אבל לענין איסתלוקי מי
 נאמר ושמואל אמר אנא דאמרי אפילו כרבנן
 עד כאן לא קאמרי רבנן התם אלא מאי
 נכטיל בטיל ודלא בטיל לא בטיל אבל מאי
 נכטיל מיהא איסתלק לגמרי אמר רב אחא
 דר חנא אמר רב ששת כתנאי ר' מי שנתן
 רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר
 דברי ר"מ רבי יהודה אומר במזיד אוסר
 בשוגג אינו אוסר מאי לאו בהא קמיפלגי
 וזמר סבר מבטלין וחורין ומבטלין וזמר סבר
 אין מבטלין וחורין ומבטלין אמר רב אחא
 דרב תחילתא משמיה דרבא לא דב"ע אין
 נכטיל חורין ומבטלין והבא "ביקנסו שוגג
 וזמר מזיד קא מיפלגי מ"ס קנסו שוגג אטו
 מזיד וזמר סבר לא קנסו שוגג אטו מזיד רב
 גשי אמר רב ושמואל בפלוגתא דר"א ורבנן
 קא מיפלגי אמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי
 אחד שהיה דר עמנו: צדוקי מאן דכר
 שמיה חסורי מיחסרא והכי קתני צדוקי הרי
 יואנו כנכרי ורבן גמליאל אומר: צדוקי
 יואנו כנכרי ואמר רבן גמליאל מעשה
 בצדוקי אחד שהיה דר עמנו במבוי בירושלים
 אמר לנו אבא מהרו והוציאו את הכלים
 למבוי עד שלא יוציא ויאסר עליכם והתניא
 דר עז נכרי צדוקי וביתוסין הרי אלו אוסרין
 ולוי (רבן גמליאל אומר צדוקי וביתוסין אינן
 אוסרין) ומעשה בצדוקי אחד שהיה דר
 עז רבן גמליאל כמבוי בירושלים ואמר
 רבן גמליאל לבנו בני מהרו והוציאו

שאתם מכניסין עד שלא יוציא התועב הזה לכם דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בלשון עד שלא תחשך ויאסר עליכם אמר מר הוצ' התועב הזה ויאסר עליכם למימרא דכי מפקי

ת פט לי מאני גלית אדעמך דמאחר
מח בחדר והיינו כשמואל דמחר קמן
לך ללא כשמואל סבירא לך תיבי מ
שך שחם אמת עד שיקחו המתיני וחזרו
הם ויבטלו לך אותו הכסות ויחזרו
לך תלך: דהא אחר רב מבעלין
והאחרין ומבעלין שנים הדרין בחדר
אמת ולא יעברו מבטל זה רשותו
עד שיעשה זכריו וחזרו זה ויבטל
זה: מר נמי לא ליבעול. דאחמחר
ולאחר הוה: הסם. דאח חחרין
ומבעלין עומא אל משום דה"ל כן
מחר אחרת אלם משום דלא ליהו מילי
לדינת: כרובא. שחוק: ואטולא.
לרבנן: דאחר כרבנן. דאחרי
במתיני (י) ביהו אחר להבנים ולהיא
לו ולהם דאחרי המבטל רשות חזירו

לא ביטל רשות ביתו אלמלא לא מחסלק
 ליה לגמרי ולא הוה ליה כגן חצר
 אחרת: ושמאל כרבי אליעזר. דאמר
 בפרק עושין פסין (לעיל דף ט:): ביתו
 מותר להכניס ולהוציא להם מאחר
 שביטל רשותו דרשות ביתו נמי ביטל:
 אבל לענין איסחוקין. לשויה נפשיה

בכן חזר חתמה דלה יימני נחמד
קובלי רשותי מן אחר: **אכל מן**
דבטלי מיהא איסמלק לגמרי. מי
החזר שביטל בפירוש ודאי איסמלק
וה"ל בכן חזר אחרת: **מי שפנ**
רשום. לבני חזר מפני ששכח ולא
עירב ואחר שביטל הויא זכור
לאחר אומר עני חזר דהדר שקליה
לרשותיה: **ר"מ** דאמר אפילו בשוגג
הדרא ליה רשותא כבר לא מסולק
הוא וגבי ביטול נמי חחרין ומצטלין
בדארה: **ליה לא דמי אין חורין**
ומצטלין. דאיסמלק ליה ודבין הוא
דבשוגג לא הדרא ליה אלא **ר"מ** קיים
שוגג אטו מוזר ומצוד יכולה מוזר
לשנן עבד דאיסמלק ליה כיהוה
הדר דארה לא זכניה וכגון שלא החזיקו
עני מצוי במצוי לאחר ביטול קודם
חזרה: **לדוקי מאן דבר שמי.** רב
קאמר ת"ק דבטי למיגר דפליג רב
גמליא ואמר דיוכל לבעט: **כרי הוא**
ככרי. דאיו יכול לבעט בלא
שפירות: **והוליו את הכלים.** והחזיקו
במצוי וסוב לא יוכל לחזור במציולו
ולשקדש הויא עסקין דמוקד המצוי
יוס לא מוחסא: **ומסניא.** גניחומא
דפליגי רבנן גדדוקי: **עוד שלא וילא.**
כליו במצוי ויחזור ויטול את רשותו:
אורבובות. מרובות ויטול עוד שלא

מחשך. קסבר ד'ר' יהודה דלא פליג רבן גמליאל אללא דדוקי גמברי ס"ל ואין יכול לבטל ולקמטן) פריך והתנן לרבי יהודה עד שלא יצאה אלתא לר' יהודה אליבא דרבן גמליאל יכול הוא לבטל וכוהא הוא דפליג רבי יהודה דקסבר לאמר חזקה גמי יכול לחזור בו:

וְיָמֵינוּ מַלְאכָה לְעֹלָם
וְיָמֵינוּ מַלְאכָה לְעֹלָם

מסורת הש"ס

(א) ולקמן סט. א. (ב) ולקמן
 (ג) ויג. הערך
 (ד) ולעיל כו. א.
 (ה) ולקמן סט. א.
 (ו) וישני. א. (ז) ולקמן
 (ח) ולקמן דף
 (ט) דף סט. א. (י) דף
 (יא) דף סו. א.

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה למימרא וכו'
בדקתני לעיל שהרי בטל
רשותו לכם ואכ"י:

גליון הש"ס

גמ' רב אמר מבטלין
תחזורין וסבטלין. עי'
לקמן דף עט ע"ב חוס'
ד"ה וזהו קמ"ל:

מוסף רש"י

בין בשוגג בין במזיד
אוסר. דמיידר ומשקל
ישמח הוא וחור בו
מביטלו (לקח טס.).

בֵּינוֹ תִּנְאָל (הַמִּשְׁקָל)

[illegible]

לפי הנראה מסוגיות הש"ס
יזל להספך דח"ק סגור דלדוק
היה כנראה ור"ג סגור דלדוק
מכרז ור"ג